

ПЪТНИЦИ

— Хей, щъркели,
 поспрете се, поспрете!
 Къмъ мене се спуснете,
 вземете ме, вземете!
 На югъ и азъ да литна съ васъ!
 На чернитъ момчета
 съсъ бѣлитъ жбчета
 ще нося даръ голѣмъ —
 и грозде, и пѣпеш и дини.
 Навредъ кждето минемъ,
 на всички ще раздамъ.
 Арапчета на воля ще ядатъ.
 На връщане и тѣ ще ми дадатъ
 избрани армагани:
 и мандарини, и банани,
 и портокали, и фурми . . .
 — Ахъ, батенце, и менъ вземи!
 И азъ да литна въ тѣзъ земи
 на тия живи аероплани!
 Но скоро туй да стане,
 че както съмъ си изгладнѣла,
 че както сладко съмъ заяла,
 отъ твойтѣ сочни армагани
 ни зрънце нѣма да остане!

Ранъ-Босилекъ

